

men dertil. Men hvor førte man Veien fra Ost til Vest? fra det bedste Landingssted tværs igennem Landet over til Midten til Vestlandet. Dersom Ministeren havde ført sin Jernbane omtrent jævnsides ved denne Vej, saa kunde han til Nød sige: Denne Bane, jeg foreslaaer, afhjælper et Savn. Der var ingen god, beqvem, let Forbindelse, man kunde ikke befordre sværere Varer, og derfor fører jeg Jernbanen derhen; den samme Grund, som i sin Tid har foranlediget, at Veien blev ført tværs over Landet, fra Aarhus til Ringkjøbing, bringer mig nu til at bringe Banen den samme Vej. Dette gjør han imidlertid ikke, han fører Banen i mere nordlig Retning, han bringer den ikke til at afhjælpe Indlandets Trang, men til at afhjælpe en Trang, som allerede er afhjulpen og for en stor Deel ved Statens Midler. Nu siger den ærede Minister: Men vi møde der den vestlige Forbindelse igennem Aggercanal, og dersom jeg mindes ret, sagde han, en Forbindelse, som er tilgængelig paa en senere Tid af Aaret, end vore Havne i Almindelighed ere aabne; jeg troer det var omtrent saaledes, at den ærede Minister udtalte sig. Nu maa jeg spørge: er Struer Bugt, som ligger langt inde i Liimfjorden, saa stærk til at modstaae Is? fryser ikke Struer Bugt til ligesaa tidlig som enhver anden Deel af Liimfjorden? Selv om Agger Canal bliver aaben, og der bliver staaen aabent Vand et temmelig langt Stykke ind i Liimfjorden, vil man dog neppe paastaae, at denne aabne og beqvemme Seilads, paa hvilken man i Reglen vil indlade sig paa kostbare Forretninger, vil vare lang Tid af Aaret. Man stiller i Modsetning til den Transportvei, som allerede findes gennem Slesvig, den, som vil fremkomme, om man med den nyeste Jernbane søger en vestlig Havn, og for denne usikre, hidtil dog ikke saameget befærde Transportvei søger man derud. Haabet skal altsaa være — og nu komme vi til det, som den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) sagde — at vi maae betragte denne Jernbane i Jylland som en Fortsættelse af Banen igennem Sjælland fra Kjøbenhavn til Korsør. Det er altsaa en Kjøbenhavns Bane, det skal altsaa være en Jern-

bane, der ved at komme derovre vestfra skal paa de Liden, da Seiladsen ophører paa Østersøen ved Kjøbenhavn og Helsingør, skaffe Sjælland paa den sjællandske Jernbane over Korsør Varer fra Vestlandet. Man skal tænke sig en Handel danne sig, som gaaer gennem Aggercanal med kostbare Sager af den Art, man her trænger til om Vinteren, og som for Befolkningens og ogsaa for Volumens Skyld kunde transporteres paa Jernbanen; disse Varer skulle paa den vestlige Bane transporteres gennem Jylland til Aarhus, indskibes der paa Dampskibet i det forsængelige Haab i denne Vintertid at naae til Korsør og derfra til Kjøbenhavn. Jeg troer ikke, at dette kan være en rigtig alvorlig eftertænkt mercantil Betragtning; jeg holder mig overbevist om, at Farten paa Aggercanal, hvor vigtig den end kan blive, ikke vil kunne komme til at tjene Handelen paa den Maade, og de Varer, der paa den slettere Aarstid ville være forbundne med at søge ind i Aggercanal, ville affurat være ligesaa store som de, der ere forbundne med at søge ind i Kattegattet. Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (M. Hage) har fremhævet, at der idetmindste paa eet Sted findes et vigtigt Stof til en langt bedre Havn paa Vestkysten, og det er derfor saa overordentlig vigtigt at see bort fra alle Betragtninger om, hvad der foregaaer i Slesvig, om hvad vi bør vente paa, at der skal komme derfra, før vi gaae videre, thi det er aldeles staaende, at den hele Tanke om Kjøbenhavns Forbindelse gennem Aggercanal og paa den Kjøbenhavnske Jernbane falder aldeles sammen, naar man tænker sig et Punkt af denne Beskaffenhed. Lad os nu betragte det Dveiligste, som den Kjøbenhavnske Bane kan søge. Hvad søger den, naar vi nu tage dette mercantile — ja jeg vilde nødig kalde det et Lustkastel, og dog staaer dette Ord mig paa Tungen — naar vi tage denne mercantile Drøm bort, hvad er det saa? Der er de Reisende fra Mors, fra Salling og fra Eggen om Holskebro, de skulle føre til Comedie i Kjøbenhavn om Vinteren, det er Kjøbenhavns, det er Hovedstadens Rayon, der om Vinteren skulde bringe dem til Kjøbenhavn, og derfor skulle vi da altsaa udgive 320,000